

El què es proposa la Junta del Cens

Del President de la Junta Municipal del Cens he rebut l'encàrrec de fer pública, com a Secretari de la mateixa i per mitjà de la premsa que vulgui acollir-la, una nota explicativa de la naturalesa i bast de l'acord d'aquell organisme davant el fet del robatori de la documentació corresponent a la secció tercera del districte primer; explicació que a l'ensens d'informar l'opinió ha de servir per a contestar els temors que recollia ahir un periòdic d'aquesta ciutat en un article intitulat "Què es proposa la Junta del Cens?"

El drama, en esta traza, alcanza la simudad de su planteamiento. ¿Qué habrán de hacer entonces la madre y la chiquilla? Aquella, matrimoniada con Pedro Viali, el seductor, ladrón y homicida. Pero Juana Viali desconoce el antecedente. Dar un apellido a su hija es su aspiración, vehemente y legítima, como antes lo había sido el amor de Daniel. Y así se levanta un hogar a cubierto de todas las necesidades, holgado y dichoso, sobre los despojos de una víctima y la desesperación infinita de un presidiario.

Restava el segon camí i aquest és el que s'ha seguit: procedir a l'escrutini general amb les dades que posseeix la Junta entre les quals, les corresponents a la secció de referència no és prou cert que s'hi trobin declaracions testificals contradictòries per quant la Junta no ha pres declaració a ningú, sinó que posseeix l'acta aixecada pel president de la mesa.

La Junta, doncs, no ha fet declaració de validesa ni de nul·litat de l'elecció d'aquell col·legi; s'ha limitat a seguir el tràmit electoral i ofereix als partits la solució que propugna l'articulista, doncs el cert és que el Tribunal contenciós, en procediment especial i suamri, té facultats omnímodes per a resoldre el cas en única instància, és més evident encara que interpretant rectament l'article 48 de la Llei Electoral de Catalunya, aquell ercus contenciós és una conseqüència de les protestes que es formulin en l'acte de l'escrutini i que no es pot recorre a aquell Tribunal sense passar abans per l'escrutini que es realitzarà demà.

Voldria, per acabar, vindicar el bon nom dels components de la Junta, un xic malparat en opinió del firmant de l'article que ha motivat aquesta nota: Diu aquell que no pot creure que un organisme com la Junta Municipal pugui desconèixer elementals rudiments electorals. Jo asseguro que no els desconeix, sinó que els posseeix abastament. I a més a més, deixant de banda el firmant que no té intervenció en els acords de la Junta i per això s'ha cregut que era l'element més indicat per fer aquestes declaracions, hi ha a la Junta un altre element lletrat, la presidència, que a més dels coneixements més o menys rudimentaris que de la càdica legislació electoral són propis de l'advocat, posseeix els que li proporciona l'especialitat imposada pel càrrec.

me com la Junta Municipal pugui desconèixer elementals rudiments electorals. Jo asseguro que no els desconeix, sinó que els posseeix abastament. I a més a més, deixant de banda el firmant que no té intervenció en els acords de la Junta i per això s'ha cregut que era l'element més indicat per fer aquestes declaracions, hi ha a la Junta un altre element lletrat, la presidència, que a més dels coneixements més o menys rudimentaris que de la càdica legislació electoral són propis de l'advocat, posseeix els que li proporciona l'especialitat imposada pel càrrec.

Queda, doncs, contestada la pregunta: La Junta del Cens es proposa complir la missió que per la Llei li està encomanada.

FERRAN FOIX QUER
Secretari de la Junta del Cens

Nota de la Redacció. — Poques coses hem diafegir en ratificació del contingut de l'article publicat ahir en aquestes pàgines i signat pel senyor Camps i Arboix. Poques coses perquè tot el que s'hagi de dir es dirà demà en l'acte de l'escrutini general i seria impropï plantejar ara una qüestió polèmica entorn d'una qüestió legal.

Ens interessa però fer constar que no pot qualificar-se d'acta d'escrutini el document redactat a iniciativa del president i secretari de la Junta municipal del Cens, majorment si es té en compte les circumstàncies que presidiren aquella redacció. El president de la Mesa per si sol n'oes per a donar caràcter d'acta a un document, quan la lleiregula minuciosament els requisits que han de donar-se en aquest document electoral bàsic, cap dels quals reuneix el document a què el senyor secretari es refereix.

El Tribunal contenciós-administratiu resoldrà en definitiva, naturalment, després de passar per l'acta d'escrutini general.

Per fi, interessa fer constar que no es feia en l'article d'referència cap retret als uembres de la Junta en sentit afirmatiu, sinó en la hipòtesi que fos cert el rumor circulat, ocsa que no vol dir no pugui contrasatarse amb documents a la mà el procedir seguit per alguns membres de la referida Junta.

Robatori. — Al veí de Ribes de Freser, Antoni Fusté Obiol, li varen robar 80 pessetes del calaix del taulell de la seva botiga.

S'ha descobert que l'autor fou Antoni Torres, de 25 anys, natural d'Astúries el qual no s'ha pogut detenir.

Les delícies del matrimoni. — Empar Puig Valls, d'Arbúcies, ha denunciat al seu marit Joan Palou Verdulet, de 32 anys, per haver-la amenaçat de mort.

Al furibund marit se li va ocupar un ganivet de 18 centímetres de fulla per quatre d'amplada amb el qual pretenia donar mort a la seva esposa.

Fou detingut i lliurat al jutjat.

Incendi intencionat. — A Foixà varen calar foc en unes palleres propietat de Joan Marsal Vidal i Josep Figueres Freixes, calculant-se les pèrdues en unes dues mil pessetes.

Segons manifestacions dels perjudicats, sembla que es tracta d'una venjança electoral.

No han estat trobats els autors del fet.

Detenció d'un vagabund habitual. — A Ribes de Freser, la guàrdia civil d'acord amb la Llei de Vagabunds, ha detingut a Domènec Garcia Benedicto, natural de la província de Teruel. Es va comprovar que era un gandul de mena i autor de diversos delictes de furt.

Suïcidi per intoxicació. — En una baraca del paratge denominat "Barrabola", terme municipal de Cassà de la Selva, va ésser trobat el cadàver de Francesc Brujats Cassà, de 60 anys, solter, el qual morí a conseqüència d'una intoxicació produïda per l'àcid carbònic després d'un braser de carbó.

Es creu que es tracta d'un suïcidi, puix de temps ençà venia pregonant que es mataria perquè no podia aguantar la misèria del seu viure.

Hoste il·lustre. — Ahir estigué uns moments en la nostra ciutat l'il·lustre polític i escriptor rossellonès M. Horace Chauvet, Diputat del Consell General dels Pireneus Orientals i Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Perpinyà.

M. Chauvet fou rebut a l'estació pel nostre company de premsa senyor Rafel Sot-Delclós, el qual l'acompanyà a visitar a l'Alcalde de la ciutat i al Comissari de la Generalitat.

M. Chauvet, que també és President de la "Colla del Rosselló", entitat perpinyanesa desvetlladora del moviment literari català, fou obsequiat per un grup d'amics amb un àpat a L'Escala.

Amb l'express de les cinc de la tarda el polític rossellonès sortí cap a Barcelona, on ha d'entrevistar-se amb el senyor Companys, President de la Generalitat de Catalunya, amb el senyor Carles Pi Sunyer i altres personalitats.

G. E. i E. G.

Els directius del G. E. i E. G. en la reunió d'ahir acordà ajornar les juntes generals ordinària i extraordinària que devien celebrar-se demà dijous, per no estar acabades les obres de reforma i decorat del seu nou estatge, en el que les mateixes devien tenir lloc.

Dites Juntes generals es celebraran el dia 25 prop vinent, a les mateixes hores de dos quarts de deu i dos quarts d'onze de la nit.

Amb intervenció del Sub-delegat del Treball de les comarques de Girona, senyor Pere Cerezo, ha estat resolt favorablement el conflicte de treball existents des de feia moltes setmanes, a la fàbrica Coma i Cros de Salt, que afectava a unes seixanta obres ajudants. Demà el matí es reintegraran al treball i possiblement ja des de la propera setmana treballaran cinc dies la setmana en lloc de quatre com venien fent abans del conflicte.

Conceder licència de 30 dies a doña Concepción Mestres para restablecimiento de su salud siempre que la enseñanza quede bien atendida.

Admitir la renúncia de doña Francisca Pumarola, advertint-la que deberá ocupar el lugar que le corresponda de la tercera Lista de interinos.

Autorizar los cambios de Dirección de varias Escuelas privadas.

Pasar a la Sección Administrativa la reclamación sobre adultos presentada por el Maestro nacional de Espinelves y a la señora Inspectora de la cuarta Zona una reclamación de los Maestros nacionales de Sils, que remite el Presidente del Consejo local de aquella localidad.

Modificar el Calendario escolar para el presente año de modo que las vacaciones de primavera principien el 26 de marzo y terminen el 3 de abril ambos inclusive; que las vacaciones de verano sean para todas las Escuelas de la provincia desde el 16 de julio al 15 de septiembre ambos inclusive; y que las de invierno duren desde el 23 de diciembre al 8 de enero ambos inclusive.

El Consejo se entera: De que doña María Viñas principió a hacer uso de la licencia en 15 de diciembre anterior.

De que el Consejo local de Santa Leocadia de Algama ha obtenido 6 mesas bipersonales para la Escuela de aquella localidad.

De que se han cerrado las Escuelas de Saliña, San Dalmay y Quart por causa de epidemia.

Que se han reanudado las clases en las Escuelas de Viloví de Oñar, Caldas de Malavella y Foixà por haber cesado la epidemia que obligó a cerrarlas.

De la constitución del Consejo local de primera enseñanza de Pedret-Marsá.

De las modificaciones de los Consejos locales de Bañolas, Ventalló, San Privat de Bas y Riells.

De la modificación de las vacaciones locales efectuada por los Consejos de Santa Cristina, Port-Bou y Agullana.

Dar cumplimiento a las últimas disposiciones de la Superioridad formando las 3 Listas de aspirantes a interinidades a que se refieren y previniendo a todos los que deseen figurar en las dos primeras que es de todo punto indispensable que presenten a la mayor brevedad posible en la Secretaría del Consejo el certificado de haber aprobado los cursillos o dos partes de los mismos según los casos.

TEATRE

TEATRO ALBENIZ

Compañía argentina de Rivera-de Rosas "El hombre que volvió a la vida", drama en tres actos, de L. Chiarelli

Si no hubiéramos sabido personalmente por el ilustre actor dramático Enrique de Rosas que Luis Chiarelli, el autor de "El hombre que volvió a la vida", es un profundo maestro de filosofía, igualmente lo hubiésemos descubierto escuchando ayer noche las escenas de la interesantísima producción que sometió al juicio público. Desde los primeros momentos, in mente, nos dijimos a nosotros mismos que nos hallábamos en presencia de uno de los más hondos y elegantes pensadores contemporáneos.

Chiarelli, que simultáneamente va de la pintura a la dramática y siempre en compañía del éxito, cuando produce una idea, la desmonta en múltiples piezas con las que deslumbraba al espectador en un brillo coruscante, y a la vez le aturde, le entretiene y le hace pensar con el funcionamiento de una técnica que casi casi llega a la linde de la picardía teatral. Y esto, apresurémonos a decirlo, no es ningún reproche al notable escritor italiano. Es una cualidad—interpretese como se quiera la palabra—que ha de ser inherente si se pretende figurar a la cabeza del escalafón de los autores escénicos hoy en día. Porque el verdadero profesional, si no acierta a distinguir los resortes todos de su especialidad, vaya pensando en dedicarse a otro menester, puesto que el fracaso será el único camarada inseparable suyo a lo largo de una actividad improductiva y deleznable. Chiarelli, pues, es un dominador de la técnica, como dueños y señores de ella son, en España, Jacinto Benavente, los hermanos Quintero y Carlos Arniches, y, en un tiempo, por desgracia lejano, Joaquín Dicenta y López Pinillos; y no mencionamos a don José Echegaray, porque el autor de "Mancha que limpia" fué un delineante de la literatura.

"El hombre que volvió a la vida" es el drama íntimo, callado y de renuncia-

ción de un obscuro burócrata, y que sólo las entrañas de una prisión supieron de aquella tragedia.

Daniel Marganti no asesino ni sustrajo las ochocientas mil liras de la casa de Banca en que día por día ahogaba su romanticismo, deshacía sus ideales y se depauperaba físicamente. Daniel no había matado, y sin embargo, expió durante veintitrés años en presidio la pena de un delito que no había realizado. ¡Que así es en el mundo la justicia de los hombres! ¿Pruebas? ¿Testimonios? Irrefutables las unas e irrefutables los otros. ¿Clemencia? Sólo Dios podía concederla. Pero Dios, según asegura Daniel, no atiende ciertos pedidos. Y si Daniel no asesino, ¿quién, entonces?, se preguntará el lector. Fué el hombre en el cual había prendido, haciéndolo su presa, el amor de la mujer con quien Daniel Marganti sostenía una comunicación cnyta trajectoria, al comenzar en la simpatía, había terminado en lo sagrado de la alcoba. Y de aquella atracción no interrumpida vino al mundo una niña. Pero ya Daniel, su padre, se hundía en el abismo de una mazmorra entre presidiarios.

El drama, en esta traza, alcanza la simudad de su planteamiento. ¿Qué habrán de hacer entonces la madre y la chiquilla? Aquella, matrimoniada con Pedro Viali, el seductor, ladrón y homicida. Pero Juana Viali desconoce el antecedente. Dar un apellido a su hija es su aspiración, vehemente y legítima, como antes lo había sido el amor de Daniel. Y así se levanta un hogar a cubierto de todas las necesidades, holgado y dichoso, sobre los despojos de una víctima y la desesperación infinita de un presidiario.

Daniel Marganti, por oficios de su excelente conducta, el hombre vuelve a la vida; un día queda libre del cautiverio, y las escenas que se desarrollan en la casa de Pedro Viale en la vigilia de la boda de la hija de Daniel y en ocasión de la comida de novios, calan tan hondo el pensamiento que algunas no rehusaría el suscribir las don Miguel de Unamuno. Son de un vigor y de una realidad que hasta la misma vida puede aprender en ellas. Una de esas escenas a que aludimos nos trae a la memoria, de pasada, el "Todo un hombre", del original pensador vasco.

La parte episódica es de una consistencia y de un humorismo conjuntos, que dicen por sí solos mucho de un escritor.

El intenso drama — dolor de todos los dolores — rinde su final con el suicidio de Pedro Viale, el delincuente que mejor que la justicia acertó a ser su juez y su verdugo.

—No murmures, mujer — exclama Daniel Marganti—. Que los ríos también murmuran, y no resuelven nada.

Si dispusiéramos de espacio suficiente en estas columnas, él habría de ser escaso para enaltecer el arte prócer de Enrique de Rosas. Su noble ejecutoria en la traducción de los personajes centrales del teatro contemporáneo hacen del genial actor argentino algo destacado en nuestra época. Caballero de un romanticismo profesional que ya va siendo raro en estos días, su penacho es el arte por arte y su blasón el crear figuras humanas palpitantes de vida y de emoción.

El auditorio, selecto, admiró, desde las primeras palabras, la sensibilidad, la exquisita percepción y el talento del eminente y flexible actor argentino. En el personaje central de "El hombre que volvió a la vida" Enrique de Rosas incorporó todo el matiz con que soñara Luis Chiarelli. No es presumible que pueda ofrecerse en tal medida ni el tono ni el acento dramáticos. Los aplausos con que se premió su trabajo fueron harto eloquentes para el distinguido y simpático primer actor y concienzudo director.

Matilde Rivera nos hizo el regalo de su actuación y de su entusiasmo. Su papel deriva hacia lagunas que salvó con pródiga inteligencia. Se la requirió numerosas veces al proscenio. Ida Delmás, tan bonita como estudiosa actriz. La Navarro, muy dentro de su cometido.

Pellicciota, Perelli y todos los demás contribuyeron a la bondad del conjunto. Un éxito franco, decidido, y una admirable postura escénica.

E. MOYRON

—MANCA nen de 10 a 12 anys, guanyant de seguida, en l'acreditada Fotografia Lux, Plaça de l'Olí, 1, Girona.

MAQUINES D'ESCRIBURE
Es venen dues màquines d'escriure: una, gairebé nova, marca "Royal", i una altra "Underwood", en molt bon estat.— Raó en aquesta Redacció.

CRÒNICA

NOTÍCIES

El Comissari delegat d'Ordre Públic, en rebre ahir el migdia als periodistes, els manifestà que havia llegit en el "Diari de Girona" que els diputats de "Lliga Catalana" que havien anat a trobar-lo diumenge no havien estat rebuts, la qual cosa no és certa. Els Diputats de la Lliga, senyors Estelric, Vallés i Pujals i Carerras Artau, van estar diverses vegades al Govern Civil i sempre foren rebuts i atesos. I d'això — ha dit el senyor Prunés — en són testimonis, a més dels mateixos interessats, els periodistes que es trobaven en el Govern.

També diu "El Diari de Girona" que, avisat pels diputats de "Lliga Catalana" que en el carrer del Carme es temien que passés quelcom anormal, el Comissari Delegat d'Ordre Públic va tardar més de tres quarts a enviar-hi la força corresponent, quan encara no havien tingut temps de baixar l'escala aquests diputats, que sortien cap aquell col·legi el comissari de policia i quatre parelles de seguretat.

Respecte a coaccions, no nega el senyor Prunés que se'n produïren per ambdós bàndols, però que la part principal anà a càrrec dels elements de dreta, els quals ja feia dos mesos que en venien fent aprofitant tots els mitjans, i, en aquest cas, no té res d'estrany que els elements d'esquerra sentin excitació. Per altra part, només fou a elements de dreta que els foren ocupades armes de foc i únicament s'hagué de detenir gent de la seva banda per usurpació de vot.

El senyor Prunés ha acabat dient que va distribuir les forces de la millor manera que va poguer pel manteniment de l'ordre, tenint en compte la insuficiència d'elles en dies així.

En la informació pública oberta per la Direcció general del Treball per la projectada reforma dels Jurats mixtes "Unió Patronal de Girona" ha presentat un extens dictamen en el sentit de que els Jurats han d'ésser senzillament entitats conciliadores i d'arbitratge quan les dues parts ho acceptin, reservant la jurisdicció que avui tenen per acomiadaments i reclamacions de salaris al Tribunal industrial.

PERRUQUERIA PALOU

Permanents a 10 ptes.

Ondulacions:	
Aigua	pessetes 2
Ferro	" 1
Rentar el cap	" 1
Depilatori	" 1
Manicura	" 2
Plateria, 9-2-on—Girona.	

—ENSENYANÇA de xofer.—Garatge Sadurní Melitón. — Avinguda del 20 de Juny, núm. 8. — Telèfon 358.— Girona.

TEATRE ALBENIZ

GIRONA - TELÈFON, 105

ULTIMA FUNCIO per la Notabilíssima Companyia Argentina d'Alta Comèdia

RIVERA-DE ROSAS

Avui Dimercres, dia 17 Nit, a les 10

FORMIDABLE ESTRENA de la sentimental comèdia

GUILLERMO ROLDAN

GRANDIOS ÈXIT DE TOTA LA COMPANYIA